[1965 ఎస్ సి ర్ (1) 770]

బాంబే స్టీమ్ నావిగేషన్ కంపెనీ (1953) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్.

వర్సెస్.

బాంబే ఆదాయపు పన్ను శాఖ కమిషనర్

(షా, జె.సి.సుబ్బారావు , కె.సిక్రీ , ఎస్.ఎం.)

చట్టం: ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 (11 ఆఫ్ 1922), సెక్షన్ 10(2)(iii)-ఒక వ్యాపారం కోసం కొనుగోలు చేసిన ఆస్తుల కొనుగోలు ధర యొక్క చెల్లించని బ్యాలెన్స్ పై చెల్లించే వడ్డీలు-అటువంటి చెల్లించని బ్యాలెన్స్ రుణానికి సమానమా-అందువల్ల చెల్లించిన మూలధనంపై తగ్గింపుగా వడ్డీ అనుమతించబడుతుందా-లేదా మినహాయింపు కింద అనుమతించవచ్చా? 10 (2) (xv).

హెడ్ నోట్: కొంకన్ తీరంలోని కొన్ని ప్రయాణీకులు మరియు ఫెర్రీ సేవలను స్వాధీనం చేసుకునే లక్ష్యంతో మదింపు సంస్థ విలీనం చేయబడింది. సింధియా స్టీమ్ నేవిగేషన్ కంపెనీ నుంచి తన వ్యాపారానికి అవసరమైన ఆస్తులను కొనుగోలు చేసి, తన సొంత చెల్లింపు షేర్లను కేటాయించడం ద్వారా కొంత మొత్తాన్ని చెల్లించి, మిగిలిన మొత్తాన్ని చెల్లించకుండా వదిలేసింది. మొత్తం చెల్లించే వరకు సింధియా కంపెనీకి ఏడాదికి 6 శాతం చొప్పున వడ్డీని చెల్లించకుండా మిగిలిన వాటిపై చెల్లిస్తామని కొనుగోలు ఒప్పందంలో పొందుపరిచారు. సింధియా స్టీమ్ నావిగేషన్ కంపెనీకి చెల్లించిన వడ్డీని మినహాయించినందుకు కంపెనీ లాభాలు, లాభాల లెక్కింపులో కంపెనీ వాదనను ఆదాయపు పన్ను శాఖ అధికారులు తోసిపుచ్చారు, హైకోర్టు ఆ అభిప్రాయాన్ని ధృవీకరించింది.

హోల్డ్: మదింపుదారు సంస్థ చెల్లించే వడ్డీకి సెక్షన్ 10(2) (xv) కింద మినహాయింపు ఇవ్వబడుతుంది. [779 ఎఫ్-జి] షా మరియు సిక్రీ జె.జె.-బై 10(2) (iii) ప్రకారం, వ్యాపారం, వృత్తి లేదా వృత్తి యొక్క ప్రయోజనం కోసం వాస్తవంగా తీసుకున్న పెట్టుబడికి సంబంధించి చెల్లించే వడ్డీ మాత్రమే అనుమతించదగినది. కొనుగోలుదారుడు చెల్లించాల్సిన మిగిలిన మొత్తాన్ని

చెల్లించే ఒప్పందం రుణానికి దారితీయదు. డబ్బు యొక్క రుణం నిస్సందేహంగా రుణానికి దారితీస్తుంది, అయితే ప్రతి రుణం రుణంతో సంబంధం కలిగి ఉండదు. ఈ సందర్భంలో చెల్లించని బ్యాలెన్స్డ రుణం తీసుకున్న మూలధనం మరియు దానిపై చెల్లించిన వడ్డీని సెక్షన్ 10(2) (iii) కింద మినహాయింపుగా అనుమతించలేము. [774 H; 775 B-C; 776 C-D]

మెట్రో థియేటర్ బొంబే లిమిటెడ్ వర్సెస్ సి.ఐ.టి., (1946) 14 ఐ.టి.ఆర్.638 మరియు వి.రామస్వామి అయ్యంగార్ మరియు మరొక వి.సి.ఐ.టి., మద్రాసు, (1950) 18 ఐ.టి.ఆర్.

సి.ఐ.టి., మద్రాసు వర్సెస్ ఎస్.రామ్సే ఉంగర్, (1947) 15 ఐ.టి.ఆర్. 87, ప్రముఖ సుబ్బారావు జె. (iii) సబ్-ఎస్. (2) భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 లోని సెక్షన్ 10 ప్రకారం చెల్లించిన వడ్డీని మినహాయించడానికి క్లెయిం. [771 బి]

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి : సివిల్ అప్పీళ్ల సంఖ్యలు 1023-1024 ఆఫ్ 1963.

1961 ఆదాయపు పన్ను రిఫరెన్స్ నెం.3లో బొంబే హైకోర్టు 1962 ఆగస్టు 9న ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వుల నుంచి అప్పీళ్లు.

*ఎ.వి.విశ్వనాథ శాస్త్రి, టి.ఎ.రామచంద్రన్, జె.బి.దాదాచాంజీ, ఓ.సి.మాథుర్, రవీందర్ నారాయణ్*లు అప్పీలుకు (రెండు అప్పీళ్లలో).

ప్రతివాది తరఫున *అటార్నీ జనరల్ సి.కె.దఫ్తారీ, కె.ఎన్.రాజగోపాల శాస్త్రి, ఆర్.హెచ్.దేహ్బార్, ఆర్.ఎన్.సచ్తే* వాదనలు వినిపించారు.

జె.సి.షా, ఎస్.ఎం.సిక్రీ జె.జె.ల తీర్పును షా జె.సుబ్బారావు జె.

ఈ ముగింపుతో నేను ఏకీభవిస్తున్నాను, అయితే సి.ఎల్. (iii) ఆఫ్ సబ్స్ నిర్మాణంపై నా అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తపరచడానికి నేను ఇష్టపడను. (2) భారత ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1922 లోని సెక్షన్ 10.

షా జె. బొంబాయి స్టీమ్ నావిగేషన్ కంపెనీ లిమిటెడ్ కొంకణ్ తీరంలో తన ప్రయాణీకుల మరియు ఫెర్రీ సేవలను ప్రారంభించింది: మరియు బొంబాయి ఓడరేవులో 1952 జూన్ 30 నుండి

సింధియా స్టీమ్ నావిగేషన్ కంపెనీ లిమిటెడ్ తో విలీనం చేయబడింది, తరువాత దీనిని "సింధియాలు" అని పిలుస్తారు. బొంబాయి హైకోర్టు ఈ పథకాన్ని మంజూరు చేసింది. కొంకణ్ తీరం మరియు బొంబాయిహార్ బోర్ లో సేవలను స్వాధీనం చేసుకునే ఉద్దేశ్యంతో ఒక ఉమ్మడి స్టాక్ కంపెనీని స్థాపించడానికి సింధియాలకు ఈ పథకం ద్వారా అధికారం లభించింది. ఈ అధికారాన్ని అనుసరించి బాంబే స్టీమ్ నావిగేషన్ కంపెనీ (1953) ఈ అధికారాన్ని అనుసరించి బొంబాయిస్టీమ్ నావిగేషన్ కంపెనీ (1953) ఈ అధికారాన్ని కలిగి ఉంది. 1953 ఆగస్టు 10న సింధియా దంపతులతో ఒప్పందం కుదుర్చుకున్న అసెస్సీ కంపెనీ 1953 ఆగస్టు 12న కొన్ని స్టీమర్లు, లాంచీలు, పడవలు, బార్జ్ లు, భవనాలు, ఫర్నిచర్, ఫిక్సర్లు, వాహనాలను కొనుగోలు చేయడానికి ఒప్పందం కుదుర్చుకుంది. అమ్మిన ఆస్తుల ధరను సింధియా దంపతులకు 29,900 షేర్లను కేటాయించడం ద్వారా సంతృప్తి చెందుతుందని ఒప్పందంలో పేర్కొన్నారు. అసెస్సీ కంపెనీ షేర్ క్యాపిటల్ లో 100 చొప్పున, మిగిలిన మొత్తాన్ని సింధియా దంపతులు మంజూరు చేసిన రుణంగా మదింపుదారు కంపెనీ పరిగణిస్తుంది. సీఎల్ 3(బీ) ప్రకారం కొనుగోలు ధరలో చెల్లించని బకాయిలపై 6 శాతం వడ్డీ చెల్లించాలి. క్లాజు ఈ క్రింది విధంగా ఉంది:

> "మిగిలిన మొత్తాన్ని ట్రాన్స్ ఫర్ కంపెనీకి అనుకూలంగా ట్రాన్స్ ఫర్ కంపెనీ ద్వారా ప్రొమిసరీ నోట్ ద్వారా పొందిన ప్రామిసరీ నోట్ ద్వారా పొందిన రుణంగా ట్రాన్స్ ఫర్ కంపెనీ పరిగణిస్తుంది మరియు దానిని పూర్తిగా తిరిగి చెల్లించే వరకు అది సంవత్సరానికి 6% వడ్డీని కలిగి ఉంటుంది (సరళంగా) మరియు ట్రాన్స్ ఫర్ కంపెనీకి అనుకూలంగా బదిలీదారు కంపెనీ యొక్క అన్ని చరాస్తులను తాకట్టు పెట్టడం ద్వారా మరింత సురక్షితంగా ఉంటుంది."

బదిలీ చేసిన ఆస్తుల తుది మూల్యాంకనంలో సింధియా దంపతులకు రూ.81,55,000 చెల్లించాల్సి ఉందని తేలింది. సెప్టెంబరు 16, 1953 నాటి అనుబంధ ఒప్పందం ద్వారా, ఈ ఒప్పందాన్ని సరిదిద్దారు మరియు 1953 ఆగస్టు 12 నుండి ఈ క్రింది క్లాజు ద్వారా రెట్రోస్పెక్టివ్ అమల్లోకి వచ్చిన ఒరిజినల్ సిఎల్.3 (బి) స్థానంలో భర్తీ చేయబడింది:

"పైన క్లాజ్ 2 లో పేర్కొన్న బదిలీ పూర్తయిన తరువాత బదిలీదారు కంపెనీ ద్వారా మిగిలిన మొత్తాన్ని బదిలీదారు కంపెనీకి చెల్లించాలి మరియు ప్రస్తుతానికి చెల్లించని విధంగా పేర్కొన్న బ్యాలెన్స్ లేదా అంత మొత్తాన్ని పూర్తిగా తిరిగి చెల్లించే వరకు సంవత్సరానికి 6% వడ్డీని కలిగి ఉంటుంది (సరళంగా) మరియు బదిలీదారు కంపెనీకి అనుకూలంగా బదిలీదారు కంపెనీ యొక్క అన్ని చరాస్తులను తాకట్టు పెట్టడం ద్వారా తదుపరి భద్రపరచబడుతుంది."

1955-56 మరియు 1956-57 మదింపు సంవత్సరాలకు పన్ను మదింపు కోసం జరిగిన ప్రొసీడింగ్స్ లో బొంబాయిలోని కంపెనీల సర్కిల్ II (1) ఆదాయపు పన్ను అధికారి, జూన్ 30తో ముగిసిన లెక్కలో సింధియా దంపతులకు చెల్లించిన రూ.2,74,610ను తన లాభాలు మరియు లాభాల లెక్కింపులో మదింపుదారు కంపెనీ యొక్క క్లెయిమ్ ను అనుమతించలేదు. 1954లో కొనుగోలు ధరకు చెల్లించాల్సిన బ్యాలెన్స్ పై వడ్డీ చెల్లించి 1955 జూన్ 30న వడ్డీ రూపంలో రూ.2,86,823 చెల్లించారు. ఆదాయపు పన్ను అధికారుల ఉత్తర్వులను అప్పిలేట్ అసిస్టెంట్ కమిషనర్, అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ ధృవీకరించాయి. ఆదాయపు పన్ను అప్పీలేట్ ట్రిబ్యునల్ సమర్పించిన ఈ క్రింది ప్రశ్నకు బాంబే హైకోర్టు ప్రతికూలంగా సమాధానమిచ్చింది.

వాస్తవాలు, కేసు పరిస్థితుల దృష్ట్యా రూ.2,74,610, రూ.2,96,823 వడ్డీని ఆదాయపు పన్ను చట్టం కింద 10(2)(3), 10(2)(1) లేదా 10(1) సెక్షన్ల కింద మినహాయింపుగా అనుమతిస్తారు.

ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 66ఎ(2) కింద ఫిట్ నెస్ సర్టిఫికేట్ తో, మదింపుదారు కంపెనీ ఈ క్రింది వాటికి అప్పీల్ చేసింది

వ్యాపారస్తుల లాభాలు, లాభాల లెక్కింపులో ఎస్ 10 (2) (iii) లేదా ఎస్. 10 (2) (xv) కింద అనుమతించదగిన అలవెన్సులుగా చెల్లించిన రెండు మొత్తాలను మదింపుదారు కంపెనీ క్లెయిమ్ చేసింది. ప్రత్యామ్నాయంగా, 'S. 10 (1) కింద వ్యాపారం యొక్క నిజమైన లాభాలను

లెక్కించడంలో వడ్డీగా చెల్లించిన మొత్తాలు తప్పనిసరిగా అనుమతించబడతాయి అని మదింపుదారు కంపెనీ పేర్కొంది. మొదటి క్లాజు ద్వారా సెక్షన్ 10 ఇలా చెబుతుంది:

"ఒక మదింపుదారుడు తాను నిర్వహించే ఏదైనా వ్యాపారం, వృత్తి లేదా వృత్తి యొక్క లాభం లేదా లాభాలకు సంబంధించి 'వ్యాపారం, వృత్తి లేదా వృత్తి యొక్క లాభాలు' అనే శీర్షిక కింద పన్ను చెల్లించాలి."

ఖాతా సంవత్సరంలో వ్యాపారం, వృత్తి లేదా వృత్తిలో సంపాదించిన లాభాలు లేదా లాభాలపై పన్ను 10(1) కింద పన్ను చెల్లించాలి. ఆ సంవత్సరంలో ఏ వ్యాపారమూ జరగకపోతే; సెక్షన్ 10(1) కింద పన్ను చెల్లించాల్సిన బాధ్యతను గుర్తించలేం.

సబ్-ఎస్ యొక్క క్లాజ్ (iii) (2) 10వ అధ్యాయంలో ఇలా ఉంది:

"అటువంటి లాభాలు లేదా లాభాలు ఈ క్రింది అలవెన్సులు చేసిన తరువాత లెక్కించబడతాయి, అవి:- (iii) వ్యాపారం, వృత్తి లేదా వృత్తి యొక్క ప్రయోజనాల కోసం తీసుకున్న పెట్టుబడికి సంబంధించి, చెల్లించిన వడ్డీ మొత్తం."

ఈ విజ్ఞప్తులలో మనం ప్రస్తావించని నిబంధన - మరియు వివరణను పేర్కొననవసరం లేదు.

సబ్-ఎస్ లో "అటువంటి లాభాలు లేదా లాభాలు" అనే పదం. (2) శాసనసభ ఉపయోగించే భాష అంటే ఖాతా సంవత్సరంలో నిర్వహించే వ్యాపారం యొక్క లాభాలు అని అర్థం. ఖాతా సంవత్సరంలో జరిగే వ్యాపారం యొక్క లాభాలు మరియు లాభాలను లెక్కించేటప్పుడు, సిఎల్ఎస్ లో నిర్దేశించిన అలవెన్సులు అనుమతించబడతాయి: ఈ అనుమతించదగిన అలవెన్సులలో కొన్ని రెవెన్యూ అవుట్ గోయింగ్ ల స్వభావాన్ని కలిగి ఉంటాయి, మరికొన్ని పెట్టుబడి అవుట్ గోయింగ్ స్వభావాన్ని కలిగి ఉంటాయి. స్థూల లాభాలు లేదా లాభాలు నిస్సందేహంగా ఆదాయ రాబడుల స్వభావాన్ని కలిగి ఉండాలి. అయితే వ్యాపారం యొక్క రాబడుల నుండి పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే లాభాలను లెక్కించడంలో, ఆదాయ మినహాయింపులు మాత్రమే కాకుండా, కొన్ని మూలధన మినహాయింపులు చేయడానికి అనుమతించబడతాయి, ఉదా: తరుగుదల, శాస్త్రీయ పరిశోధన సంఘాలకు చెల్లించే మొత్తాలు, శాస్త్రీయ పరిశోధనపై

మూలధన స్వభావం యొక్క ఖర్చు మరియు పెట్టుబడి స్వభావం యొక్క ఇతర ఖర్చులు. (3) సబ్ సెక్షన్ (2) ప్రకారం వ్యాపారం, వృత్తి లేదా వృత్తి కోసం తీసుకున్న పెట్టుబడికి సంబంధించి చెల్లించే వడ్డీని లాభాల లెక్కింపులో అనుమతించదగిన అలవెన్స్ అంటారు. (iii) లో ఉపయోగించిన "పెట్టుబడి" అనే పదం దానిలో ఇమిడి ఉన్న వస్తువులో డబ్బు అని అర్థం, మరేదీ కాదు, ఎందుకంటే వడ్డీని అప్పుగా తీసుకున్న పెట్టుబడిపై చెల్లిస్తారు మరియు వడ్డీని డబ్బు యొక్క రుణంపై చెల్లించాలి మరియు ఒప్పందం కింద పొందిన మరే ఇతర ఆస్తిపై చెల్లించబడదు. అయితే చెల్లించిన వడ్డీకి రెవెన్యూ అవుట్ గోయింగ్ లక్షణం ఉండాల్సిన అవసరం లేదు. సిఎల్ (3) కింద భత్యంగా అంగీకరించడానికి, తీసుకున్న పెట్టుబడికి సంబంధించి వడ్డీ చెల్లించాలి: చెల్లించిన వడ్డీ, కానీ తీసుకున్న పెట్టుబడికి సంబంధించి అనుమతించబడదు.

ప్రస్తుత సందర్భంలో, వాస్తవానికి అసెస్సీ కంపెనీ ద్వారా మూలధనం ఇవ్వబడలేదు. ఈ విషయాలను పునఃపరిశీలించడానికి: మదింపుదారు కంపెనీ తన వ్యాపారానికి అవసరమైన ఆస్తులను సింధియాల నుండి కొనుగోలు చేసింది మరియు మిగిలిన రూ.51,56,000 చెల్లించకుండా రూ.29,99,000 విలువ గల షేర్లను కేటాయించడం ద్వారా కొంత మొత్తాన్ని చెల్లించింది. ఒప్పందంలోని 3(బి) ప్రకారం ఈ మొత్తాన్ని అసెస్సీ కంపెనీకి రుణంగా పరిగణించాలని సూచించింది, అయితే రెట్రోస్పెక్టివ్ అమలుతో ఒప్పందాన్ని సవరించారు మరియు చెల్లించకుండా మిగిలిపోయిన కొనుగోలు డబ్బు యొక్క బ్యాలెన్స్ గా పరిగణించాలి.

శ్రీ విశ్వనాథ శాస్త్రి వాదిస్తూ, అసెస్సీ కంపెనీ సింధియా దంపతులకు రూ.51,56,000 రుణాన్ని బకాయి పడిందని, ప్రామిసరీ నోటును అమలు చేయడం ద్వారా మరియు మదింపుదారు కంపెనీ ఆస్తులపై ఒక ఛార్జీని అమలు చేయడం ద్వారా దానిని చెల్లించారని వాదించారు. అందువల్ల, లావాదేవీ యొక్క మొత్తాన్ని సింధియా దంపతులు తమ అనుబంధ సంస్థ అయిన అసెస్సీ కంపెనీకి రుణంగా నమోదు చేయనప్పటికీ, అధికారిక లావాదేవీని రుణంగా నమోదు చేయనప్పటికీ, అడెట్ట్ చెల్లించడానికి ఒప్పంద బాధ్యతగా ఉన్నందున, ఈ లావాదేవీని మదింపుదారు కంపెనీ చెల్లించడానికి అంగీకరించిన మొత్తాలను రుణంగా పరిగణించడంలో కోర్టు సమర్థించబడుతుంది. ఒకవేళ పన్ను చెల్లింపుదారు కంపెనీ ఒక అపరిచితుడి నుంచి

రూ.51,56,000 మొత్తాన్ని అప్పుగా తీసుకుని, ఆ మొత్తాన్ని సింధియా దంపతులకు చెల్లించినట్లయితే, అపరిచితులకు చెల్లించే వడ్డీ నిస్సందేహంగా పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే లాభాల లెక్కింపులో ఆమోదయోగ్యమైన అలవెన్స్ అవుతుందని, సింధియాలు ఆ ఆస్తులను కొనుగోలు చేయడానికి అవసరమైన నిధులను అందుబాటులో ఉంచినప్పుడు వేరే సూత్రాన్ని వర్తింపజేయడానికి ఎటువంటి కారణం లేదని చెప్పబడింది. విక్రేతతో జరిగిన లావాదేవీని సమ్మిళిత లావాదేవీలుగా (1) సింధియాల నుంచి రూ.51,56,000 రుణం తీసుకునే లావాదేవీగా, (2) భారతీయుల నుంచి ఆస్తులను కొనుగోలు చేయడానికి చెల్లించాల్సిన రుణాన్ని చెల్లించే లావాదేవీగా పరిగణించాలని కోరారు.

మా తీర్పులో ఇది లావాదేవీ యొక్క వాస్తవ స్వభావాన్ని నిర్ధారించడానికి అనుమతించదగిన విధానం కాదు. అందువల్ల సింధియా కుటుంబం నుంచి రూ.31,55,000 విలువ చేసే ఆస్తులను అసెస్సీ కంపెనీ స్వాధీనం చేసుకోవడానికి పార్టీలు అంగీకరించాయి. ఆ పరిశీలనలో రూ.29,99,000 కంపెనీ చెల్లించింది మరియు మిగిలినది చెల్లించబడలేదు. పరిశీలనలో కొంత భాగాన్ని వాయిదా వేయడం వల్ల సింధియాలకు వడ్డీ చెల్లించాల్సి వచ్చింది. కొనుగోలుదారుడు చెల్లించాల్సిన మిగిలిన మొత్తాన్ని చెల్లించే ఒప్పందం వాస్తవానికి రుణానికి దారితీయదు. డబ్బు యొక్క రుణం నిస్సందేహంగా రుణంగా మారుతుంది, కానీ ప్రతి రుణం రుణంతో ముడిపడి ఉండదు. రుణం చెల్లించే బాధ్యత వివిధ వనరుల నుండి తలెత్తవచ్చు మరియు రుణం అటువంటి వనరులలో ఒకటి మాత్రమే. రుణం పొందడానికి అర్హత ఉన్న ప్రతి రుణగ్రహీతను రుణగ్రహీతగా పరిగణించలేము. ఒకవేళ అపరిచిత వ్యక్తి నుంచి అవసరమైన మొత్తాన్ని వ్యాపారం కొనసాగించడానికి చెల్లించిన వడ్డీని అనుమతించదగిన భత్యంగా పరిగణించేవారు; కానీ సబ్-ఎస్ యొక్క CL. (iii) యొక్క అనువర్తనాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడంలో ఇది పూర్తిగా అసంబద్ధం. (2) ఈ సందర్భంలో తలెత్తే సమస్యకు. శాసనసభను అండర్ సిఎల్ చేశారు. (iii) వ్యాపార ప్రయోజనాల కోసం చెల్లించిన మూలధనానికి చెల్లించే భత్యం వడ్డీగా అనుమతించబడుతుంది; ఒకవేళ వడ్డీ చెల్లించినట్లయితే, అప్పుగా తీసుకున్న మూలధనంపై కాకుండా, CL. (iii) వర్తింపజేయబడుతుంది.

మెట్రో థియేటర్ బాంబే లిమిటెడ్ లో వి. తగ్గించిన బ్యాలెన్స్ పై వడ్డీ చెల్లించాలనే షరతుతో దీర్ఘకాలిక పరపతిపై మూలధన ఆస్తిని కొనుగోలు చేయడం అంటే సెక్షన్ 10(2)(3) అర్థంలో మూలధనాన్ని ఆర్జించినట్టు కాదని బాంబే హైకోర్టు అభిప్రాయపడింది. ఆస్తి యొక్క దీర్ఘకాలిక లీజును పొందడానికి ఒక ఏర్పాటు కింద, ఆ సందర్భంలో పన్ను చెల్లింపుదారుడు నిర్ణయించిన మొత్తాన్ని చాలా సంవత్సరాల పాటు అర్ధ వార్షిక వాయిదాలలో చెల్లించడానికి అంగీకరించాడు, అందువల్ల సమతుల్యత బకాయిలపై ఐదు శాతం వడ్డీతో. మిగిలిన వాటిపై చెల్లించిన వడ్డీని టోటాలాసబుల్ ఆదాయాన్ని లెక్కించడంలో అనుమతించదగిన మినహాయింపుగా నిర్ణయించారు. మెట్రో థియేటర్ విషయంలో (1) లీజు ఇన్ఫ్యూచర్ పొందడానికి ఒక ఒప్పందం కింద లయబిలిటీ టోపే వడ్డీ తలెత్తింది, అయితే ప్రస్తుత సందర్భంలో పూర్తి చేసిన అమ్మకపు లావాదేవీ కింద చెల్లించాల్సిన ఒప్పందం కింద బాధ్యత తలెత్తుతుంది, అందువల్ల పరిగణనలో చెల్లించబడదు. కానీ అది వాస్తవ భేదం కాదు. రెండు సందర్భాల్లోని మొత్తాలను వడ్డీగా చెల్లించారు, కానీ తీసుకున్న మూలధనానికి సంబంధించి ఏ సందర్భంలోనూ వడ్డీ చెల్లించలేదు.

వి.రామస్వామి అయ్యంగార్, ఎ.ఎస్.ఆర్. మద్రాసులోని ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ (2) తన వ్యాపార ఆదాయాన్ని లెక్కించడానికి సెక్షన్ 10(2) (3) ప్రకారం మరణించిన వ్యక్తి వదిలివెళ్లిన ఆస్తులపై సిలోన్ ప్రభుత్వానికి డెత్ డ్యూటీపై చెల్లించే వడ్డీని చెల్లించడానికి అర్హుడని పేర్కొన్నారు. అలాంటి మినహాయింపు కోసం దాఖలైన వాదనను కోర్టు తోసిపుచ్చింది. డెత్ డ్యూటీగా చెల్లించని మొత్తాన్ని వ్యాపార ప్రయోజనాల కోసం ఉపయోగించారు, కానీ ఇది సిలోన్ ప్రభుత్వం నుండి రద్దు చేయబడినట్లుగా ఏ విధంగానూ పరిగణించబడదు. సెక్షన్ 10(2) (3) ప్రకారం రుణగ్రహీత రుణంపై వడ్డీతో సహా తిరిగి చెల్లించాలనే ఒప్పంద షరతుతో రుణగ్రహీత రుణగ్రహీత డబ్బును రుణంగా ఇవ్వడం మరియు తిరిగి చెల్లించడం గురించి ఆలోచిస్తుంది - అలా తీసుకున్న రుణాన్ని పన్ను చెల్లింపుదారుని వ్యాపారం కోసం ఉపయోగిస్తే లేదా అటువంటి రుణంపై చెల్లించిన వడ్డీని అనుమతించదగిన మినహాయింపుగా పరిగణించాలి.

కానీ ఒక శాసనం కింద బకాయి పడిన మొత్తాన్ని నిలిపివేసిన పెట్టుబడిగా పరిగణించలేము, ఎందుకంటే "తీసుకున్న మూలధనం" అనే పదం రుణగ్రహీత మరియు రుణదాత మధ్య సంబంధాన్ని సూచిస్తుంది, ఆ సందర్భంలో సంబంధం లేదు.

శ్రీ విశ్వనాథ శాస్త్రి గారు విశ్వసించిన మద్రాసు ఆదాయపు పన్ను కమీషనర్ వి.ఎస్.రామ్సే ఉంగర్ (1) సూత్రం ఆయనకు ఉపయోగపడదు. ఎందుకంటే, వడ్డీ కట్టవలసిన బాధ్యతకు దారితీసిన లావాదేవీ రుణ పెట్టుబడిలో ఒకటి కాబట్టి, మొత్తం వడ్డీని మదింపుదారుల పుస్తకాల్లో జమచేయాలని కోర్టు అభిప్రాయపడింది. అటువంటి పెట్టుబడిపై చెల్లించే వడ్డీగా అనుమతించబడుతుంది.

అందువల్ల సెక్షన్ 10 (2) (3) కింద వడ్డీ మొత్తాన్ని తగ్గించాలన్న వాదన ఆమోదయోగ్యం కాదన్న హైకోర్టు వాదనతో మేం ఏకీభవిస్తున్నాం.

కానీ మా తీర్పులో మదింపుదారు కంపెనీ చెల్లించే వడ్డీ అనేది సెక్షన్ 10(2) (xv) కింద అనుమతించదగిన మినహాయింపు, ఇది "ఏదైనా ఖర్చు అనేది (i) నుండి (xiv) వరకు ఏ క్లాజులోనూ పేర్కొనబడిన స్వభావం యొక్క అలవెన్స్ గా ఉండరాదు మరియు అటువంటి వ్యాపార ప్రయోజనం కోసం కేటాయించిన లేదా ఖర్చు చేసిన మూలధన వ్యయం లేదా వ్యక్తిగత ఖర్చుల స్వభావంలో ఉండకూడదు. "వృత్తి లేదా వోకేషన్" అనేది ఖాతా సంవత్సరంలో చేపట్టిన వ్యాపారం యొక్క లాభాలు లేదా లాభాలను లెక్కించడంలో అనుమతించదగిన భత్యంగా ఉంటుంది. వడ్డీ చెల్లింపు అనేది ఖర్చు; అయితే ఇది CL. (iii)లో వివరించిన స్వభావానికి సంబంధించినది కాదు. (i) నుంచి (xiv) వరకు సిఎల్ ఎస్ లో మరే ఇతర క్లాజు లేదు. దీని ద్వారా అస్సెట్ ల అమ్మకం కొరకు పరిగణనలోకి తీసుకోబడని బ్యాలెన్స్ పై వడ్డీ చెల్లింపులు ఆకర్షించబడతాయి. వ్యాపారం ప్రారంభమైన తర్వాత ఖర్చు చేశారు. ఐఎల్ఈ వ్యయం మదింపుదారు కంపెనీ యొక్క ఏదైనా ప్రైవేట్ లేదా దేశీయ ప్రయోజనాల కోసం కాదు. వ్యాపారం చేసే వ్యక్తి హోదాలోనే ఈ వడ్డీ చెల్లిస్తారు.

అప్పుడు ప్రశ్న ఏమిటంటే, ఖర్చు మూలధన స్వభావం కలిగి ఉందా. ఒక నిర్దిష్ట సందర్భంలో ఖర్చు పెట్టుబడి లేదా ఆదాయం అని నిర్ధారించడానికి సాధారణంగా అభివృద్ధి చేయడం సులభం కాదు, ఎందుకంటే ప్రశ్నల నిర్ధారణ ప్రతి కేసు యొక్క వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఐ.ఎల్.ఇ. కోర్టు వ్యాపారం యొక్క స్వభావం మరియు సాధారణ పంథా మరియు ఖర్చు ఏ వస్తువుల కోసం ఖర్చు చేయబడుతుందో పరిగణనలోకి తీసుకోవాలి. వడ్డీ చెల్లింపు అనేది అసెస్సీ కంపెనీ యొక్క వ్యాపార ప్రయోజనాల కొరకు ఆదాయ వ్యయం అని, ఎందుకంటే సింధియాలు చెల్లించాల్సిన వడ్డీని చెల్లించడంలో విఫలమైతే, మదింపుదారు కంపెనీ యొక్క వ్యాపారం ముగుస్తుందని, ఏదేమైనా వ్యాపార ప్రయోజనాన్ని బట్టి ఖర్చులు అవసరమవుతాయని మరియు వ్యాపారాన్ని నిర్వహించడానికి ప్రత్యక్షంగా లేదా పరోక్షంగా ఖర్చు చేయాల్సి ఉంటుందని మదింపుదారు కంపెనీ కోరింది. అసలు లేదా వడ్డీ చెల్లించకపోతే సింధియాలకు నిస్సందేహంగా పన్ను చెల్లించే కంపెనీ వ్యాపార ఆస్తులపై తమ హక్కును బలవంతం చేసే హక్కు ఉంది, కానీ ఖర్చు సెక్షన్ 10 (2) (15) లోపు ఉందని చెప్పడానికి ఇది ఒక రౌండ్ గా పరిగణించబడదు. వ్యాపారానికి పూర్తిగా సంబంధం లేని ఒక బాధ్యతకు సంబంధించి కూడా, రుణగ్రహీత యొక్క వ్యాపారం యొక్క సిద్ధాంతాలను విడదీయడానికి ఇది తెరిచి ఉంటుంది మరియు అటువంటి సీక్వెస్ట్రేషన్ వ్యాపారం యొక్క కార్యకలాపాలను నిలిపివేయడానికి దారితీయవచ్చు. వ్యాపార నిర్వహణకు ఆటంకం కలిగించే ప్రమాదాన్ని నివారించడానికి చేసినప్పటికీ వ్యాపారానికి సంబంధం లేని బాధ్యతను తీర్చడానికి చేసే ఖర్చును తిరిగి చెల్లించే ఖర్చుగా చెప్పలేం. అలాగని ఆలియబిలిటీకి నిర్వహించే వ్యాపారంతో కొంత సంబంధం ఉన్నందున, అటువంటి బాధ్యతల సంతృప్తి కోసం చేసే ఖర్చును ఎల్లప్పుడూ సెక్షన్ 10(2) (xv) పరిధిలోకి వస్తుందని చెప్పలేము.

ఒక నిర్దిష్ట వ్యయం వ్యాపార ప్రయోజనం కోసం చేసే ఆదాయ వ్యయమా కాదా అనేది అన్ని వాస్తవాలు మరియు పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకొని, వాణిజ్య వర్తక సూత్రాలను వర్తింపజేయడం ద్వారా నిర్ణయించాలి. అందువల్ల ఈ ప్రశ్నను వ్యాపారావసరం లేదా ప్రయోజనాత్మకత అనే విస్తృత కోణంలో చూడాలి. ఒకవేళ అవుట్ గోయింగ్ లేదా ఖర్చు అనేది

వ్యాపారాన్ని నిర్వహించడం లేదా నిర్వహించడానికి సంబంధించినది అయితే, అది లాభార్జన ప్రక్రియలో అంతర్భాగంగా పరిగణించబడుతుంది మరియు శాశ్వత స్వభావం కలిగిన ఆస్తి లేదా టైట్ ను కొనుగోలు చేయడానికి కాదు, దానిని కలిగి ఉండటం అనేది వ్యాపారాన్ని కొనసాగించడానికి ఒక షరతు, మద్రాసు రాష్ట్రం వర్సెస్ జి.జె.కోయెల్హో (1) మద్రాసు తోటల వ్యవసాయ ఆదాయపు పన్ను చట్టం, 1955లోని సెక్షన్ 5(ఇ) కింద మినహాయింపుకు అనుమతిని ఈ కోర్టు పరిగణనలోకి తీసుకుంటుంది. సెక్షన్ 5(ఇ) ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 10 (2) (xv) కు సమానంగా ఉంటుంది. క్లాజ్ (ఇ) మునుపటి సంవత్సరంలో చేసిన ఏదైనా ఖర్చును (మూలధన వ్యయం లేదా మదింపుదారుని వ్యక్తిగత ఖర్చుల స్వభావంలో ఉండదు) పూర్తిగా మరియు ప్రత్యేకంగా తోటల పెంపకం కోసం మినహాయించడానికి వీలు కల్పిస్తుంది. నీలగిరి పర్వతాల్లోని టీయా, కాఫీ, రబ్బరు తోటలతో కూడిన ఎస్టేట్ ను రూ.3,10,000కు కొనుగోలు చేశాడు.

1955-56 మదింపు సంవత్సరంలో తోటల ఆదాయం నుంచి చెల్లించిన వడ్డీలో కోత విధిస్తామని చెప్పి వడ్డీకి రూ.2,90,000 అప్పు చేశాడు. సిఎల్ ఎస్ (ఇ) మరియు (కె) (ఎస్ 5) కింద ఈ క్లెయిమ్ చేయబడింది. సిఎల్ (కె) కింద క్లెయిమ్ ఆమోదయోగ్యం కాదు, ఎందుకంటే మొదటి సంవత్సరంలో తోటల కోసం ఖర్చు చేసిన మొత్తాలపై వడ్డీ చెల్లించబడలేదు, మరియు ఇది అనుమతించదగిన భత్యం కాదా అనేది నిర్ణయించవలసిన ఏకైక ప్రశ్న. 5 (ఇ). వడ్డీ చెల్లింపు ఖాతా సంవత్సరంలో మూలధన వ్యయం స్వభావంలో లేదని అభిప్రాయపడింది. వ్యాపారాలు నిర్వహించడానికి ఆస్తుల కొనుగోలు కోసం తీసుకున్న మూలధనానికి సంబంధించి కూడా వడ్డీ చెల్లించడాన్ని వాణిజ్యపరంగా రెవెన్యూ వ్యయంగా పరిగణించాలని, దీనిని మూలధన వ్యయంగా పరిగణించరాదని సుప్రీంకోర్టు అభిప్రాయపడింది. S. 5 (e) యొక్క అప్లికేషన్ కు సంబంధించి ఇది గమనించబడింది:

> ప్లాంటేషన్ గా పనిచేసేందుకు అంటే టీ, కాఫీ, రబ్బరు పండించడానికి ఈ ప్లాంటేషన్ ను కొనుగోలు చేశారు. మొక్కల కొనుగోలు లావాదేవీ, ప్లాంటేషన్ పనితీరు మొత్తాన్ని సమగ్రంగా చూసినప్పుడు ప్లాంటేషన్ కొనుగోలు కోసం తీసుకున్న మొత్తంపై వడ్డీ

చెల్లించడం అనేది ప్లాంటేషన్ కు చాలా దగ్గరి సంబంధం కలిగి ఉంటుంది, ఈ ఖర్చును పూర్తిగా మరియు ప్రత్యేకంగా ప్లాంటేషన్ యొక్క పరిపూర్ణ స్థానం కోసం ఖర్చు చేయబడుతుందని చెప్పవచ్చు. ఈ నేపథ్యంలో ఈ చట్టం పన్ను విధించేది వ్యవసాయ ఆదాయం మాత్రమేనని, వ్యవసాయ రశీదులు కాదని గమనించాలి. వ్యవసాయ రశీదుల నుండి అన్ని ఖర్చులను మినహాయించాలి, సాధారణ వాణిజ్య అకౌంటింగ్ లో రశీదులపై అన్ని ఖర్చులను మినహాయించాలి, అన్ని ఖర్చులకు తోటల కొనుగోలు కోసం తీసుకున్న పెట్టుబడిపై చెల్లించే వడ్డీకి మరియు ప్రస్తుత తోటల ప్రయోజనం కోసం తీసుకున్న పెట్టుబడిపై చెల్లించిన వడ్డీకి మధ్య ఎటువంటి వ్యత్యాసం కనిపించదు - రెండూ మొక్కల పెంపకం ప్రయోజనాల కోసం."

అందువల్ల ఈ కోర్టు విధించిన పరీక్ష ఏమిటంటే, వ్యాపారంతో చాలా దగ్గరి సంబంధం ఉన్న లావాదేవీ కింద చేసిన ఖర్చును వ్యాపార నిర్వహణలో అంతర్భాగంగా చూడవచ్చు, వ్యాపార ప్రయోజనాల కోసం పూర్తిగా మరియు నిర్దిష్టంగా నిర్దేశించిన ఆదాయ వ్యయంగా పరిగణించవచ్చు.

మదింపుదారు కంపెనీ నిస్సందేహంగా తన పరపతిని తాకట్టు పెట్టడం ద్వారా ఆస్తులను పొందింది. సింధియా సంపాదించిన వ్యాపారాన్ని స్వాధీనం చేసుకోవడానికి మరియు ఆ వ్యాపారాన్ని కొనసాగించడానికి వ్యాపారాన్ని కొనసాగించడానికి అవసరమైన ఆస్తులు అవసరం కావడంతో అసెస్సీ కంపెనీ ఏర్పడింది. ఆ ఆస్తులను జప్తు చేసిన కంపెనీ రూ.51,56,000 మొత్తాన్ని చెల్లించి, ఆ మొత్తాన్ని నిర్ణీత రేటుకు వడ్డీతో సహా చెల్లించడానికి అంగీకరించింది. ఆస్తుల కొనుగోలు లావాదేవీకి, వ్యాపారాన్ని కొనసాగించడానికి దగ్గరి సంబంధం ఉంది. మిగిలిన మొత్తంపై చెల్లించే వడ్డీని సాధారణ కోర్సులో ఖాతా సంవత్సరంలో జరిగిన వ్యాపారం యొక్క ప్రయోజనం కోసం ఖర్చు చేసిన విధంగా చెల్లించాలి. వ్యాపార అవసరాల కోసం వడ్డీ చెల్లిస్తే దాన్ని పూర్తిగా, ప్రత్యేకంగా దానికోసమే ఖర్చు చేశారనే విషయంలో ఎలాంటి వివాదాలు లేవు.

రెవిన్యూ తరఫున శ్రీ రాజగోపాల శాస్త్రి వాదనలు వినిపిస్తూ, వ్యాపారాన్ని మూసివేసిన తర్వాత వచ్చే లాభాలు సెక్షన్ 10(1) ప్రకారం పన్ను పరిధిలోకి రానందున, వాస్తవంగా వ్యాపారం

ప్రారంభానికి ముందు చేసిన ఖర్చును కూడా సెక్షన్ 10(2) (xv) ప్రకారం అనుమతించదగిన అవుట్ గోయింగ్ గా పరిగణించలేమని వాదించారు. వాస్తవానికి దీనికి ఆధారం లేనందున ఈ వాదన యొక్క వాస్తవికతను పరిశీలించడం అనవసరం. 1953 ఆగస్టు 10న ఏర్పాటైన అసెస్సీ కంపెనీ 1953 ఆగస్టు 12న ఒప్పందం కుదుర్చుకుని 1954 జూన్ 30 నుంచి 1955 జూన్ 30తో ముగిసిన ఖాతాల్లో వడ్డీలు చెల్లించింది. కంపెనీ యొక్క వ్యాపారం ప్రారంభించిన తేదీకి ముందు బాధ్యత యొక్క మూలం ఉద్భవించిందని చెప్పలేము. సెక్షన్ 10(2) ప్రకారం సీఎల్ ఎస్ (1) నుంచి (xv)లో వివరించిన ఖాతా అలవెన్సుల సంవత్సరంలో జరిగే వ్యాపారం యొక్క పన్ను పరిధిలోకి వచ్చే లాభాలు లేదా లాభాలను లెక్కించాలి. ఆ సంవత్సరంలో వ్యాపారం జరగకపోతే అలవెన్సులు అనుమతించబడవు. కానీ ఏ అలవెన్స్ క్లెయిమ్ చేయబడుతుందనే దానిపై వడ్డీ వ్యాపారం జరుగుతున్న సమయంలో చెల్లించబడింది మరియు వ్యాపారం జరిగిన కాలంలో వడ్డీ చెల్లించాల్సిన బాధ్యత కూడా చెల్లించబడింది.

అందువల్ల క్లెయిమ్ చేయబడిన అలవెన్స్ సెక్షన్ 10(2) (xv) కింద అనుమతించదగిన మినహాయింపు అని మేము అభిప్రాయపడుతున్నాము.

10(1) ప్రకారం పన్ను చెల్లింపుదారుల ఆదాయాన్ని లెక్కించేటప్పుడు చెల్లించిన వడ్డీని మదింపుదారు సంస్థ యొక్క వ్యాపార ప్రయోజనం కోసం అవసరమైనదిగా పరిగణించవచ్చా లేదా అనే విషయాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన అవసరం లేదని మేము భావించడం లేదు.

అందువల్ల ఈ కోర్టులో ఖర్చులతో అప్పీళ్లను అనుమతిస్తారు. ఒక వినికిడి రుసుము.

అప్పీళ్లకు అనుమతి..